

บทวิเคราะห์คำพิพากษาศาลฎีกา
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 976/2567 (ประชุมใหญ่) และที่ 1781/2567
Analysis of Supreme Court Judgments
No. 976/2567 (En Banc Review) and No. 1781/2567

ศาสตราจารย์พิเศษไพโรจน์ วายุภาพ*
Adjunct Professor Pairoj Vayuparb

วันรับบทความ 28 กุมภาพันธ์ 2568; วันแก้ไขบทความ 18 มีนาคม 2568; วันตอบรับตีพิมพ์ 19 มีนาคม 2568

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หลักกฎหมายตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 976/2567 (ประชุมใหญ่) และหลักกฎหมายตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1781/2567

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 332 (2) บัญญัติว่า ในคดีหมิ่นประมาทซึ่งมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่งให้โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมด หรือแต่บางส่วนในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา คำว่า “หนังสือพิมพ์” จะมีความหมายตามพจนานุกรมที่หมายถึงแต่เพียงสิ่งพิมพ์โดยใช้กระดาษตามความหมายในพจนานุกรมหรือไม่ หรือจะหมายความถึงข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ในระบบคอมพิวเตอร์ด้วย ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 976/2567 (ประชุมใหญ่) ซึ่งผู้เขียนมีข้อสังเกตในหมายเหตุท้ายฎีกา

ในคดีฟ้องหย่าและแบ่งสินสมรสซึ่งศาลพิพากษาตามยอมโดยโจทก์ตกลงมอบที่ดินให้แก่จำเลย และจำเลยตกลงแบ่งเงินค่าเช่าที่ดินให้แก่โจทก์จนกว่าจะถึงแก่ความตายโดยไม่มี

---

* กรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา; อดีตประธานศาลฎีกา
State Counsellor at the Office of the Council of State; Former Chief Justice of the Supreme Court

ศาสตราจารย์พิเศษไพโรจน์ วายุภาพ
Adjunct Professor Pairoj Vayuparb

ข้อห้ามมิให้จำเลยขายที่ดินพิพาท ต่อมาเมื่อจำเลยนำไปขายให้แก่บุคคลอื่น โจทก์จะฟ้องจำเลยเรียกค่าเสียหายเป็นค่าเช่าที่จะได้รับในอนาคตได้หรือไม่ โดยจะถือว่าวัตถุแห่งหนี้เป็นการชำระหนี้ที่เป็นเงินเพียงอย่างเดียว หรือจะถือว่าวัตถุแห่งหนี้เป็นการกระทำซึ่งเป็นพันธียเนื่องจากจำเลยได้ขายที่ดินให้แก่บุคคลอื่นแล้ว ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1781/2567 ซึ่งผู้เขียนมีข้อสังเกตในหมายเหตุท้ายฎีกา

คำสำคัญ: หมิ่นประมาท หนังสือพิมพ์ วัตถุแห่งหนี้

Abstract

This article aims to study and analyze the principles of law according to the Criminal Code as appears in Supreme Court Judgments No. 976/2567 (En Banc Review) and principles of law according to the Civil and Commercial Code as appears in Supreme Court Judgment No. 1781/2567.

Section 332 (2) of the Criminal Code states that in a defamation case where the court finds the defendant guilty, the court may order the publication of the entire judgment or part of it in one or more newspapers, once or many times, with the defendant paying for the advertising. Can the term “newspaper” be interpreted as defined in the dictionary only to mean “printed materials using paper,” or can it also mean information disseminated in a computer system? The Supreme Court has ruled in Judgment No. 976/2567 (Plenary Session), which the author has noted in the notes at the end of the judgment.

In a case of divorce and division of marital property where the court ruled by consent, the plaintiff agreed to give land to the defendant, and the defendant agreed to share the rental proceeds of that land with the plaintiff until his death without prohibiting the defendant from selling the disputed land. Later, when the defendant sold the land to another person, can the plaintiff sue the defendant for damages in the form of future rental income? Will the object of the debt be considered as payment of a debt in money only? Or will the object of the debt be considered an act that is impossible because the defendant has already sold the land to another person? The Supreme Court has ruled in Judgment No. 1781/2567, which the author has noted in the notes at the end of the decree.

Keywords: defamation, newspaper, object of debt